

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203610
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120203610.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu: Ing. L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, D., právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s.r.o., so sídlom Kováčska 28, Košice, IČO: 52 253 791, proti žalovaným: 1) UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4, Česká republika, IČO: 649 48 242, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 47 251 336, právne zastúpenému: Nosko & Partners s.r.o., so sídlom Podjavorinskej 2, Bratislava, IČO: 36 860 107, 2) Platiť sa oplatí s.r.o., so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 45 684 618, 3) Mgr. K. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, I. a 4) Ing. A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXXX/XX, I., žalované v 3. a 4. rade právne zastúpené: JUDr. Lýdiou Ráckovou, advokátkou so sídlom Lichnerova 72, Senec, o neplatnosť dobrovoľnej dražby, o odvolaniach žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 07.12.2022 č.k. 7C 20/2020-403, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa priznáva vo vzťahu k žalovaným v 1., 2., 3. a 4. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom určil, že opakovaná dobrovoľná dražba konaná dňa 19.12.2019 o 10.00 hodine v hoteli B., na ulici E. legionárov X v Z., v salóniku XXX, na 2. poschodí, ktorej priebeh bol osvedčený Notárskou zápisnicou spísanou JUDr. A. D., notárskym kandidátom povereným JUDr. O. D., notárom, číslo N XXXX/XXXX, Nz XXXXX/XXXX, NCRLS 58621/2019 zo dňa 19.12.2019 je neplatná. Ďalej vyslovil, že žalobca má vo vzťahu k žalovaným v 1. až 4. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázanú skutočnosť, podľa ktorej pôvodný dlžník žalovaného v 1. rade zomrel dňa 19.02.2012. Žalobca a žalovaná v 4. rade sú dedičmi po nebohom poručiťelovi JUDr. X. X.. Z uznesenia Okresného súdu Prešov, vydaného vo veci 26D 278/2012 dňa 30.11.2012 vyplýva, že žalobca a žalovaná v 4. rade zdedili záväzok vyplývajúci zo zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 18.06.2010 medzi poručiťelom a žalovaným v 1. rade a to každý z nich v podiele 1/2-vice k celku. Listom zo dňa 10.10.2018 žalovaný v 1. rade oznámením o predčasnej splatnosti úveru úver zosplatnil z dôvodu, že nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode s dedičmi podľa článku 9 ods. 1 Zmluvy o úvere v spojení s článkom 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená ku dňu 24.10.2018 a dedičia vyzvaní, aby sumu vo výške 53.840,75 eur zaplatili v lehote do 10 dní odo dňa vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Nespornou skutočnosťou bolo aj to, že v zmysle Notárskej

zápisnice N 1770/2019 Nz 57682/2019 spísanej dňa 19.12.2019 vydražené nehnuteľnosti nadobudla žalovaná v 3. rade do svojho vlastníctva v spoluvlastníckych podieloch doterajších vlastníkov.

3. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2022 č.k. 7Co 2/2022 -368 bol zrušený rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 25.10.2021 č.k. 7C 20/2020-311, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá. V zrušujúcom uznesení odvolací súd skonštatoval, že pre posúdenie otázky platnosti právneho úkonu zosplatnenia úveru zo dňa 10.10.2018 má zásadný vplyv na platnosť samotnej dražby. Žalobca už v podanej žalobe poukázal na neplatnosť zosplatnenia úveru realizovaného v súlade s článkom 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok na poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom. Podľa článku 9 ods. 2 písm. d) bod 3. týchto obchodných podmienok, dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, na základe ktorého sa istina úveru s príslušenstvom stávajú splatné oznámením banky dlžníkovi, je nepriaznivý stav právnych a majetkových pomerov na strane dlžníka, a to ak dlžník zomrel a s dedičmi nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode. Žalovaný v 1. rade s poručiteľom JUDr. X. X. rozšírili možnosť zosplatnenia úveru v prípade smrti dlžníka i na jeho dedičov, ktorí v tom čase ale účastníkmi zmluvného vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere vôbec neboli. Odvolací súd vychádzal z ust. § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, povinnosť splniť dlh nemá charakter povinnosti viažucej sa iba na osobu dlžníka. Väčšina majetkových práv a povinností prechádza okamihom smrti poručiteľa na jeho dedičov, ktorí v medziach ust. § 470 Občianskeho zákonníka zodpovedajú za jeho dlhy. Okamih smrti poručiteľa je tak rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva. Oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa článku 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok, ktoré bolo dojednané pre prípad smrti dlžníka, podľa odvolacieho súdu v čase smrti ani objektívne existovať nemohlo.

4. K prechodu práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva, dochádza smrťou fyzickej osoby. Dedičstvo prechádza na právnych nástupcov poručiteľa. Nadobudnutie dedičstva predstavuje súhrnný prechod práv a povinností poručiteľa do majetku dediča - ide o univerzálnu sukcesiu. Právni nástupcovia priamo vstupujú do práv, ale aj do povinností svojho právneho predchodcu. Je možné povedať, že právny nástupca sa v jednom okamihu smrťou poručiteľa ex lege podľa § 460 Občianskeho zákonníka stáva vlastníkom vecí oprávneným, ale aj povinným zo záväzkov. Na uvedené nie je potrebné žiadne osobitné rozhodnutie a ani opatrenie. Dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa bezprostredne okamihom smrti. Preto dedič, aby mohol disponovať vecou, nepotrebuje žiadne súdne rozhodnutie. Na dediča však prechádzajú aj dlhy, za ktoré zodpovedá do výšky nadobudnutého dedičstva v súlade s ust. § 470 Občianskeho zákonníka. Ak smrťou dlžníka nezaniká povinnosť splniť, nezaniká ani zabezpečenie pohľadávky veriteľa, vrátane záložného práva.

5. Smrťou dlžníka nenastáva ani automatická splatnosť celého úveru ku dňu jeho smrti, najmä za situácie, že zomrel s právnymi nástupcami a pokiaľ veriteľ nevykonal žiaden osobitný úkon vo vzťahu k dedičom dlžníka, ktorým by legitímne a zákonným spôsobom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, jeho predčasná splatnosť nenastala.

6. Podľa § 579 Občianskeho zákonníka, smrťou povinnosť zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere nezaniká. Dedičia vstúpili do právnej pozície pôvodného dlžníka. Obsah právneho vzťahu zostal pritom nezmenený. Smrť dlžníka sama osebe nie je takou skutočnosťou, ktorá by mala za následok bez ďalšieho zosplatnenie úveru voči dedičom, lebo právni nástupcovia sú viazaní zmluvnými podmienkami a vstupujú automaticky do práv a povinností pôvodného dlžníka.

7. Odvolací súd zameral pozornosť súdu 1. inštancie na článok 9. ods. 2. písm. d) bod 3. obchodných podmienok druhej vety, podľa ktorého dôvodom pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je, že dlžník zomrel a s dedičmi nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode. V bode 16. odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaný v 1. rade s poručiteľom rozšírili možnosť zosplatnenia úveru v prípade smrti dlžníka aj na jeho právnych dedičov, ktorí v tom čase ale účastníkmi zmluvného vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere vôbec neboli. Zároveň v bode 19. odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd uviedol, že okamih smrti poručiteľa je tak rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva. Oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru tak bolo dojednané pre prípad smrti dlžníka, a teda v čase smrti ani objektívne existovať nemohlo.

8. K otázke, že práva a povinnosti zo záväzkových právnych vzťahov smrťou dlžníka zásadne nezanikajú, ale prechádzajú na jeho právnych nástupcov, sa vyjadril tiež Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Co/36/2012 zo dňa 17.10.2012.

9. Nebolo spornou skutočnosťou, že k zosplatneniu úveru došlo z dôvodu, že žalobca a žalovaná v 4. rade ako dedičia po poručiťelovi neuzatvorili so žalovaným v 1. rade dodatok k zmluve o úvere, t.j. administratívne prevzatie dlhu.

10. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Neprijateľnú zmluvnú podmienku súd nemodifikuje. Nič by neodradzovalo nečestného dodávateľa od pokračovania v používaní neprijateľnej zmluvnej podmienky, keďže by súd zmenou zmluvnej podmienky vlastne udržiaval nečestnú obchodnú prax (porovnaj rozsudok Súdného dvora vo veci C-618/10 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2012 sp. zn. 18Co 109/2011).

11. Ustanovenie článku 9. ods. 2. písm. d) bod 3. obchodných podmienok žalovaného v 1. rade, na základe ktorého realizoval právny úkon zosplatnenia úveru vo vzťahu k dedičom poručiťela, sa považovalo za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tento článok v podstate napriek skutočnosti, že dedičia ex lege vstúpili do práv a povinností poručiťela, núti dediča uzatvoriť dohodu s bankou, ktorá podľa vyjadrení banky má byť administratívnym prevzatím dlhu. Vznikla teda situácia, že banka sankcionovala dediča mimoriadnou splatnosťou úveru a to bez akéhokoľvek ohľadu na to, že dedič prevzal práva a záväzky poručiťela ex lege a nemal žiadnu zákonnú povinnosť vykonávať ďalšie úkony v podobe uzatvárania dodatkov k zmluve o úvere. V tomto prípade v teoretickej rovine by banka mohla pristúpiť k zosplatneniu úveru na základe predmetného ustanovenia obchodných podmienok aj v prípade, ak by si dedičia riadne plnili svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy. Žalovaní v 1. až 4. rade neuviedli ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, z ktorého by vyplývala povinnosť banky uzatvárať s dedičmi po smrti poručiťela dodatok k zmluve o úvere. Táto povinnosť pre banku nevyplyva ani zo Zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách. Dedič preberá práva a povinnosti po zomrelom poručiťelovi priamo zo zákona a teda nie je potrebné žiadne opatrenie, dodatok, rozhodnutie ani žiaden iný úkon. Banka od začiatku presne vedela, kto je dedičom po zomrelom poručiťelovi a mala všetky potrebné údaje dedičov plne k dispozícii. Okrem toho banka v súlade s ust. § 93a ods. 3 Zákona o bankách, mohla všetky údaje dedičov spracovávať aj bez ich súhlasu. Podľa tohto ustanovenia na účely zisťovania, preverovania a kontroly identifikácie klientov a ich zástupcov na účely uzatvárania a vykonávania obchodov medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a ich klientami na účel ochrany a domáhania sa práv banky alebo pobočky zahraničnej banky voči iným klientom, na účel zdokumentovania činnosti banky a pobočky zahraničnej banky, na účely výkonu dohľadu nad bankami a pobočkami zahraničných bánk a nad ich činnosťami a na plnenie si úloh a povinností bánk, je banka a pobočka zahraničnej banky aj bez súhlasu dotknutých osôb oprávnená zisťovať, získavať, zaznamenávať, uchovávať, využívať a inak spracovávať osobné údaje a iné údaje. Banka mala informáciu kto je dedičom po zomrelom poručiťelovi a na splnenie si jej verejnoprávnych povinností mohla spracovávať v súlade s § 93a ods. 3 Zákona o bankách údaje o dedičoch. Ak to považovala za nevyhnutné, mohla dedičov na ich doplnenie vyzvať. Z výpovede svedka A. L. zo dňa 25.10.2020 vyplynulo, že zo strany banky nedošlo k výzve dedičov na podpísanie súhlasu s reportingom, na podklade ktorého by malo dôjsť k splneniu ich povinností reportovania, ale dedičom predkladali na podpis dodatky k úverovej zmluve. Z tohto teda vyplýva, že banka mohla danú situáciu riešiť využitím ustanovenia § 93a ods. 3 Zákona o bankách alebo mohla požiadať dedičov o podpísanie súhlasu s reportingom, čo neurobila, čo potvrdil súdu aj vypočutý svedok A. L.. Je možné konštatovať, že predmetná zmluvná podmienka je v rozpore so zákonom, je neurčitá a rovnako je možné vysloviť názor, že dedičom ukladá povinnosť, ktorá je výsostne nad rámec zákona, keďže k prevzatiu práv a povinností došlo ex lege už priamo smrťou poručiťela. Žalovaný v 1. rade tak úver zosplatnil na základe ustanovenia obchodných podmienok, ktoré je všeobecné, neurčité a stanovuje dedičom povinnosť nad rámec zákona, pričom banka nevyužila ďalšie možnosti, ktoré mala k dispozícii. Samotný žalovaný v

1. rade súdu uviedol, že dedičia po poručiteľovi boli v omeškaní so splácaním splatných záväzkov voči banke. Veriteľ mal tak možnosť pristúpiť k zosplatneniu úveru pre porušenie platobnej disciplíny dedičov a to v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, čo neurobil.

12. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhodnotil ustanovenie obchodných podmienok, na základe ktorého došlo k zosplatneniu úveru za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Samotné zosplatnenie úveru je tak potrebné považovať za neplatný právny úkon. Z uvedeného dôvodu tak neexistovala ani pohľadávka banky (žalovaného v 1. rade) a teda aj samotná dražba nehnuteľností je neplatná. Z tohto dôvodu bolo preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť.

13. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 a § 262 C.s.p.

14. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania žalovaní v 1., 2., 3. a 4. rade.

15. Žalovaný v 1. rade navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie. Alternatívne požadoval rozhodnutie zmeniť tak, aby žaloba žalobcu bola zamietnutá. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie je postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočným odôvodnením rozsudku a arbitrárnosťou rozhodnutia. Okrem toho súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému v 1. rade, resp. ostatným stranám sporu, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keďže súd nezaslal zápisnicu z pojednávania zo dňa 07.11.2022 žalovanému v 1. rade prostredníctvom elektronických prostriedkov a túto ani nezverejnil v elektronickom súdnom spise a žalovaný v 1. rade ju tak nemal k dispozícii ani nasledujúcich 30 kalendárnych dní až do konania ďalšieho pojednávania, na ktorom bol vyhlásený rozsudok a nemal teda žiadnu možnosť uskutočňovať svoje procesné práva až do okamihu vyhlásenia rozsudku.

16. Pokiaľ ide o článok 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok, tento nie je neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže žiadnym spôsobom nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Zmluvná podmienka je formulovaná jasne, zrozumiteľne, jednoznačne a možno z nej vyvodiť mechanizmus, ktorý odvodzuje jej uplatnenie. Požiadavka na uzatvorenie dohody so žalovaným v 1. rade v prípade smrti dlžníka - poručiteľa nemá za následok žiadnu stratu práv dedičov, naopak umožňuje dedičom usporiadať vzťah so žalovaným v 1. rade v súlade s im najviac vyhovujúcimi podmienkami. Je nutné zdôrazniť, že dedičom môžu, ale ani vôbec nemusia vyhovovať zmluvné podmienky dojednané pôvodným dlžníkom - poručiteľom, do ktorých vstúpili, pretože môžu mať absolútne iný záujem na riešení zmluvného vzťahu. Žalovaný v 1. rade v priebehu konania jednoznačne odôvodnil potrebu uzatvorenia dodatku k zmluve o úvere povinnosťou „reportovania“ a celým radom „ďalších verejnoprávných povinností“, pričom sa jasne vyjadril k jeho povinnostiam vyplývajúcim zo zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

17. Žalovaný v 2. rade požadoval rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Zdôraznil, že zmluvná podmienka podľa článku 9 ods. 2 písm. d) všeobecných obchodných podmienok je dostatočne určitá. Jednoduché určenie, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je podmienené absenciou dohody banky a dedičov neznamená neurčitosť ustanovenia vo vzťahu k obsahu danej dohody ale poskytnutie možnosti oboch zmluvných strán dojsť k ďalšiemu životu úveru v závislosti na nových okolnostiach nezávisle od pôvodnej zmluvy o úvere uzatvorenej s poručiteľom a s ohľadom na požiadavky a možnosti nových zmluvných strán. Dedič vstupuje do práv a povinností poručiteľa, nestáva sa bez ďalšieho zmluvnou stranou zmluvy. Žalobca sa síce stal dlžníkom banky, ale medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade nevznikla zmluva, a to jednak z dôvodu, že nenastal prechod zmluvného účastníctva v rámci dedenia a jednak z dôvodu, že žalobca neurobil prejav vôle voči žalovanému v 1. rade zakladajúci vznik zmluvy medzi ním a bankou ako právneho úkonu. Vyriešenie absencie predmetného prejavu vôle je práve jedným z účelov predmetnej zmluvnej podmienky určujúcej, že ďalšie pokračovanie záväzkového vzťahu medzi bankou a dlžníkom podľa pôvodnej zmluvy nenastáva, vrátane úveru v splátkach a nastáva mimoriadna splatnosť úveru, ak nedôjde k odstráneniu absencie predmetného prejavu vôle. Nič nebránilo žalobcovi uzatvoriť predmetný dodatok k úverovej zmluve samostatne bez ohľadu na fakt, či tak urobila žalovaná v 4. rade. Potrebnosť a opodstatnenosť predmetnej zmluvnej podmienky zdôrazňuje aj skutočnosť dokázaná v konaní o veci samej, že pohľadávka nebola dedičmi banke splácaná riadne a včas. Je bez právneho významu, aký dôvod bol žalobcovi oznámený ako príčina vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. Zákon v danom prípade nevyžaduje ako povinnú

náležitost' predmetného právneho úkonu (vyhlásenie o mimoriadnej splatnosti) uvedenie jeho dôvodu, na rozdiel od napr. výpovede zamestnávateľa zamestnancovi podľa Zákonníka práce. Ak bol právny úkon vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bankou perfektný, bol právne účinný a platný bez ohľadu na dôvod v ňom uvedený, za podmienky, že skutočný dôvod podľa úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok existoval pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Ak aj mohlo odôvodnenie vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vzbudzovať pochybnosti o skutočnej príčine uvedeného úkonu banky, samotné vyhlásenie predčasnej splatnosti bolo bez pochyby jasné a určité a teda právne perfektné a platné.

18. Zrušenia rozsudku a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie sa domáhali aj žalovaní v 3. a 4. rade. Poukázali na to, že rozhodnutie je vecne nesprávne, arbitrárne, neudržateľné. Súd rozhodol nepredvídateľne, opačne v porovnaní so svojim pôvodným rozsudkom bez toho, aby mal k tomu relevantný právne obhájitelný dôvod. Prvoinštančný súd mal v súlade s ust. § 181 ods. 2 C.s.p. uviesť svoje predbežné právne posúdenie veci. Absencia tejto povinnosti predstavuje vadu konania, ktorá zakladá odvolacie dôvody v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) a písm. d) C.s.p. Z dokazovania vykonaného v pôvodnom konaní a z vyhodnotenia dôkazov urobeného súdom prvej inštalácie jednoznačne vyplýva, že na dedičov poručiťel'a pôvodná úverová zmluva nedopadala a v tomto prípade obchodné podmienky dávali dedičom v zmysle uvedeného ustanovenia obchodných podmienok možnosť dojednania iného naloženia s úverom - úverovou zmluvou, a ak by išlo o dohodu medzi dedičmi čo do zmeny zmluvných podmienok, z toho úplne logicky vyplýva aj potreba dohody o úprave úverovej zmluvy spravidla formou dodatku. V tejto súvislosti je potrebné tiež poukázať na to, že súd prvej inštalácie si bez náležitej predstavy reálnej situácie v praxi, nesprávne osvojil z uznesenia odvolacieho súdu názor, že rozšírenie možnosti zosplatnenia úveru aj na dedičov nemôže zaväzovať dedičov, pretože títo neboli účastníkmi pôvodnej úverovej zmluvy.

19. Žalobca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

20. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolania žalovaných v 1., 2., 3. a 4. rade nie sú opodstatnené.

21. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

22. Pokiaľ ide o námietky žalovaných o porušení ich práv na spravodlivé súdne konanie, s týmito sa nie je možné stotožniť.

23. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom odmietnutia spravodlivosti.

24. Na rokovaní Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 03. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p.“.

25. Uvedené stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, je potrebné považovať za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len

celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napr. vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém, prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok justičný omyl.

26. Je nevyhnutné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

27. Odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu obsahuje náležité vysvetlenie dôvodov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

28. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Pod procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

29. Právne bezvýznamnou je námietka o nedodržíaní postupu vyplývajúceho z ust. § 181 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého po úkonoch podľa ods. 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

30. Čo sa týka predbežného právneho posúdenia veci, k tomu došlo na pojednávaní konanom dňa 24.05.2021. Zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva povinnosť prvoinštančného súdu, aby po zrušení veci a jej vrátení na ďalšie konanie a nové rozhodnutie bolo jeho povinnosťou opätovne predbežne právne posúdiť vec, najmä ak zo zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2022 č.k. 7Co 2/2022-368 priamo vyplýva pokyn pre prvoinštančný súd opätovne sa zaoberať otázkou platnosti zosplatnenia úveru zo dňa 10.10.2018 majúcou zásadný vplyv aj na platnosť samotnej dražby.

31. Okrem toho, ani prípadné neuvedenie predbežného právneho posúdenia veci nemohlo ovplyvniť správnosť napadnutého rozsudku. Opomenutie aplikácie § 181 ods. 2 C.s.p. sa vydaním rozhodnutia vo veci samej konvaliduje. V rozhodnutí o veci samej prvoinštančný súd svoje názory oznámil a tým bez akýchkoľvek pochybností zhojil tento prípadný procesný nedostatok a prípadné odňatie práva na spravodlivý súdny proces stranám sporu. K uvedenému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 23.01.2018 č.k. 17Co 7/2017-490, ktorý bol predmetom skúmania Ústavným súdom Slovenskej republiky pri posudzovaní ústavnej sťažnosti. Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci II. ÚS 366/2018 uznesením zo dňa 11.06.2018 ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Zdôraznil, že krajský súd dal jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktoré sťažovateľ v konaní nastolil. V napadnutom rozhodnutí vysvetlil skutkové aj právne okolnosti opodstatňujúce jeho rozhodnutie. Z napadnutého rozhodnutia je tiež zrejmé, ako sa krajský súd vysporiadal s tými argumentmi sťažovateľa, ktoré mali pre rozhodnutie podstatný význam.

32. Za porušenie práva na spravodlivý proces nemožno považovať ani nezaslanie zápisnice z pojednávania zo dňa 07.11.2022 žalovanému v 1. rade. Na tomto pojednávaní bol prítomný právny zástupca žalovaného v 1. rade, ktorý tak mal nepochybne možnosť s obsahom zápisnice z tohto pojednávania sa oboznámiť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.11.2022 pritom vyplýva, že táto bola prepísaná zo záznamovej techniky dňa 09.11.2022, pričom z tejto zápisnice nevyplýva, aby žalovaný v 1. rade požiadal súd o kópiu záznamu (§ 98 ods. 1, ods. 2 C.s.p.).

33. Žalobca už v podanej žalobe poukázal na neplatnosť zosplatnenia úveru realizovaného v súlade s článkom 9 ods. 2 písm. d) bod 3. Obchodných podmienok na poskytovanie úverov fyzických osobám - nepodnikateľom. Podľa článku 9 ods. 2 písm. d) bod 3 týchto Obchodných podmienok, dôvodom mimoriadnej splatnosti úveru, na základe ktorého sa istina úveru s príslušenstvom stávajú splatné oznámením banky dlžníkovi, je nepriaznivý stav právnych, majetkových pomerov na strane dlžníka a to ak dlžník zomrel a s dedičmi nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode.

34. Vyššie uvedeným dojednaním žalovaný v 1. rade s poručiteľom JUDr. X. X. rozšíril možnosť zosplatnenia úveru v prípade smrti dlžníka i na jeho dedičov, ktorí v tom čase ale účastníkmi zmluvného vzťahu vzniknutého zo zmluvy o úvere vôbec neboli.

35. Možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodrжал dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužil najneskôr do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

37. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzatvorená zmluva majúca spotrebiteľský charakter, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

38. Je nepochybné, že pôvodný dlžník zomrel dňa 19.02.2012. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého smrťou dlžníka povinnosť nezanikne, ibaže jej obsahom bolo plnenie, ktoré mal osobne vykonať dlžník. Vychádzajúc z tohto ustanovenia povinnosť splniť dlh nemá charakter povinnosti viažucej sa iba na osobu dlžníka.

39. Väčšina majetkových práv a povinností prechádza okamihom smrti poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka) na jeho dedičov, ktorí v medziach ustanovenia § 470 Občianskeho zákonníka zodpovedajú za jeho dlhy.

40. Čo sa týka dedičstva, toto sa v súlade s ust. § 460 Občianskeho zákonníka nadobúda smrťou poručiteľa. Okamih smrti poručiteľa je tak rozhodujúcou skutočnosťou pre prechod práv a povinností, ktoré sú predmetom dedičstva. Oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru podľa článku 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok bolo dojednané pre prípad smrti dlžníka, a teda v čase smrti ani objektívne existovať nemohlo.

41. V prejednávanej veci, ako na to správne poukazuje prvoinštančný súd, smrťou dlžníka prešla na jeho dedičov, a to žalobcu a žalovanú v 4. rade i povinnosť splácať nesplatený dlh v splátkach, a to v rozsahu ako bol pôvodne dohodnutý v zmluve o úvere. Dojednanie možnosti zosplatnenia úveru i na iný prípad ako je uvedený v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, tak odporuje zákonu, čo spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia neplatný je

právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Právne bezvýznamnou je tiež námietka, podľa ktorej právni nástupcovia dlžníka, teda žalobca a žalovaná v 4. rade pohľadávku z úveru nesplácali riadne a včas. Žalovaný v 1. rade k zosplatneniu úveru nepristúpil z dôvodu riadneho a včasného nesplácania úveru, ale preto, že so žalobcom a žalovanou v 4. rade nedošlo bez zbytočného odkladu k inej dohode vyplývajúcej z článku IX. ods. 1 Zmluvy o úvere v spojení s článkom 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok. Žalobca tak nevyužil zákonnú možnosť zosplatnenia úveru vyplývajúcu z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ale zosplatnenie úveru oprel o neplatné dojednanie obsiahnuté v článku 9 ods. 2 písm. d) bod 3. obchodných podmienok.

43. Za situácie ak k platnému zosplatneniu úveru nedošlo, nemohlo dôjsť ani k platnému uskutočneniu opakovanej dobrovoľnej dražby konanej dňa 19.12.2019.

44. Podľa ust. § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v prípade ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch rokov odo dňa príklepu, okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmet dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

45. Zákon o dobrovoľných dražbách v tomto odseku koncentruje najvýznamnejší inštitút právnej ochrany proti dobrovoľnej dražbe, ktorý je založený na uplatnení práva na súdnu ochranu. Ustanovenie ods. 2 predstavuje v zásade jediný prostriedok nápravy a ochrany práva ex post, ktorý môžu osoby dotknuté dražbou využiť, aby zvrátili jej výsledok a dosiahli reštituovanie prvotných právnych pomerov. V tomto zmysle sa ods. 2 vzťahuje tak na dražby vlastnícke (dobrovoľné), ako aj dražby nedobrovoľné a teda dražby vyvolané záložným veriteľom. Prípady aplikability ods. 2 preto nebude závisieť od povahy dražby, ale bude funkciou splnenia zákonných predpokladov jeho uplatnenia.

46. V režime neplatnosti dobrovoľnej dražby sa naplno prejavujú nedostatky spojené s režimom nedobrovoľnej dražby, resp. slabé miesta, ktoré na jednej strane nedobrovoľnú dražbu provereiteľsky favorizujú, na druhej strane však prinášajú väčšie riziko pre nadobúdateľa (vydražiteľa) z pohľadu možnej neplatnosti dražby. Na báze tejto rovnice je zároveň založená aj celá podstata nedobrovoľnej dražby a zákonodarca, ako aj účastníci dražby museli počítať s tým, že ak nepripustia preventívnu súdnu ochranu a kontrolu, bude potrebné všetky sporné aspekty výkonu nedobrovoľnej dražby riešiť práve ex post, teda s časovým odstupom a pri konštitutívnej zmene právnych pomerov, a to v súvislosti so súdnym konaním vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby. Skutočnosť, že zákonodarca v záujme zrýchlenia a zefektívnenia výkonu záložného práva úplne zámerne opomenul akúkoľvek zákonom uznanú formu preventívnej súdnej kontroly, ktorá by zakladala nárokovateľný súdny prieskum, má tak zásadné právne následky a doslova neudržateľným spôsobom v aplikačnej praxi vedie k zneužívaniu dražieb a zároveň k popieraniam právnej istoty účastníkov dražby a najmä vydražiteľa. Rýchlosť a efektívnosť dražieb preto vedie zároveň k stimulovaniu ich rizikovosti, ktorú musia prijať všetky subjekty vystupujúce na strane navrhovateľa, dražobníka a predovšetkým vydražiteľa. Iba uvedenie si tejto skutočnosti je predpokladom plnohodnotného a úplného rozhodnutia o účasti na dražbe. Daný aspekt vystupuje do popredia osobitne v kontexte, že účastníci dražby a ani vydražiteľ nemajú vedomosť o všetkých podrobnostiach právneho základu a režimu pohľadávky, ktorej uspokojenie sa realizuje formou dobrovoľnej dražby. Ako príklad možno uviesť pohľadávku, ktorá bude zosplatnená v rozpore so zmluvou alebo v rozpore so zákonom a túto predbežnú otázku bude súd skúmať až ex post pri námietke porušenia zákona ako dôvodu neplatnosti dobrovoľnej dražby. Je logické, že všetky otázky prejudiciálneho charakteru majúce pôvod v hmotnom práve by mali byť riešené preventívne, t.j. predtým ako sa pristúpi k procesu dobrovoľnej dražby. Veriteľmi a Európskou bankou pre obnovu a rozvoj motivovaný zákonodarca od tejto zásadnej podmienky a skutočnosti upustil, a preto dochádza k už opísaným nežiaducim následkom, ktoré sa špekulatívne orientovaní účastníci dražby snažia vyriešiť rýchlosťou a to rýchlosťou následných reťazových prevodov vydraženej veci, rýchlosťou nezákonného deložovania vydražených nehnuteľností alebo nezákonného zmocnenia sa veci inej povahy. Netreba zabúdať na to, že takto provereiteľsky a enormne procesne rýchlo koncipovaný proces dobrovoľného

draženia neimplikuje nijaký exekučný titul, čo nevyhnutne musí marginalizovať aj jeho váhu a účinky v právnej praxi s priamym dosahom na právnu istotu jeho účastníkov.

47. Významné aspekty výkonu dobrovoľnej dražby pre správnu aplikáciu režimu a posúdenie relevantných otázok neplatnosti dražby sú: 1) existujúca splatná a preukázaná pohľadávka čo do dôvodu i výšky, 2) splnenie ďalších hmotnoprávných podmienok pre výkon záložného práva podľa Občianskeho zákonníka a podľa osobitných právnych predpisov a 3) správny a zákonný procesný postup pri realizácii dražby a zachovanie práv dotknutých osôb.

48. Je nepochybné, že splnenie podmienky pravosti, výšky a splatnosti pohľadávky je pre realizáciu dobrovoľnej dražby esenciálneho charakteru. Ustálenie všetkých vymenovaných podmienok dražby je pritom vo sfére záložného veriteľa, ktorý musí uvedené skutočnosti písomne vyhlásiť. Ani uvedená zákonná povinnosť však dražobníka nezbavuje povinnosti zamedziť realizácii dražby, ak by napr. zistil, že na veriteľom predloženom liste vlastníctva nie je zapísané záložné právo alebo osoba povinná z dražby by u dražobníka vniesla námietky, ktoré by zásadným spôsobom spochybnili niektorú zo zákonných podmienok vyhlásených záložným veriteľom vo vzťahu k pohľadávke. Uvedený záver plyní zo skutočností, že dražobník nie je námedzníkom záložného veriteľa, ale je jeho povinnosťou vyvažovať status záložného veriteľa a osoby povinnej z dražby a tým predchádzať, čo i len potenciálnemu ohrozeniu alebo porušeniu práva niektorej z osôb. Pravosť, výška a splatnosť pohľadávky sa odvodzuje od jej právneho základu, t.j. východiskového hlavného záväzkového vzťahu.

49. V danom prípade je zrejmé, že v dôsledku neplatného zosplatnenia úveru, výška pohľadávky nemohla byť uvedená správne.

50. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

51. Zároveň v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi bola priznaná i náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

52. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).